

Koordinatprincipen

Om $\mathbf{b} = (b_1, b_2, \dots, b_n)$ är en punkt i \mathbf{R}^n så gäller, för varje i mellan 1 och n ,

$$|b_i| \leq |\mathbf{b}| \leq |b_1| + |b_2| + \dots + |b_n|.$$

Den vänstra olikheten följer direkt av att $|b_i|^2 = b_i^2$ och att $|\mathbf{b}|^2 = b_1^2 + b_2^2 + \dots + b_n^2$.

Den högra av triangelolikheten använd på $\mathbf{b} = b_1 \mathbf{e}_1 + b_2 \mathbf{e}_2 + \dots + b_n \mathbf{e}_n$, där \mathbf{e}_i står för vektorn med nollor i varje koordinat så när som på en 1:a i koordinat i .

Antag att funktionen $\mathbf{f}(\mathbf{x}) = (f_1(\mathbf{x}), f_2(\mathbf{x}), \dots, f_n(\mathbf{x}))$ och att punkten \mathbf{A} har koordinaterna (A_1, A_2, \dots, A_n) .

Med $\mathbf{b} = \mathbf{f}(\mathbf{x}) - \mathbf{A}$ får vi

$$|f_i(\mathbf{x}) - A_i| \leq |\mathbf{f}(\mathbf{x}) - \mathbf{A}| \leq |f_1(\mathbf{x}) - A_1| + |f_2(\mathbf{x}) - A_2| + \dots + |f_n(\mathbf{x}) - A_n|.$$

Detta ger, när $\mathbf{x} \rightarrow \mathbf{a}$, att

$$\mathbf{f}(\mathbf{x}) \rightarrow \mathbf{A} \text{ precis när } f_i(\mathbf{x}) \rightarrow A_i, \text{ för varje } 0 \leq i \leq n.$$

Gränsvärden av vektorvärda funktioner kan alltså beräknas genom att man beräknar gränsvärden för var och en av (de skalärvärda) koordinatfunktionerna

Kontinuerliga funktioner $\mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$

Definition Om funktionen $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$ är definierade i punkten a så är f *kontinuerlig* där om $\lim_{x \rightarrow a} f(x)$ finns. (Det måste då vara $f(a)$.)

Funktionen är *kontinuerlig* om den är kontinuerlig i varje punkt i sin definitionsmängd.

Koordinatprincipen ger: f kontinuerlig precis när varje koordinatfunktion f_i är kontinuerlig.

De vanliga iakttagelserna om kontinuerliga funktioner från envariabeln gäller även i flervariabeln. T.ex

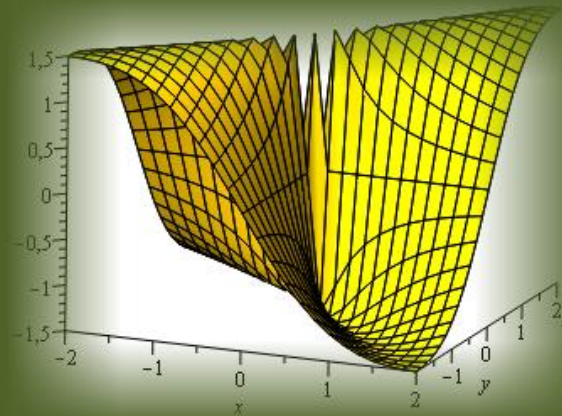
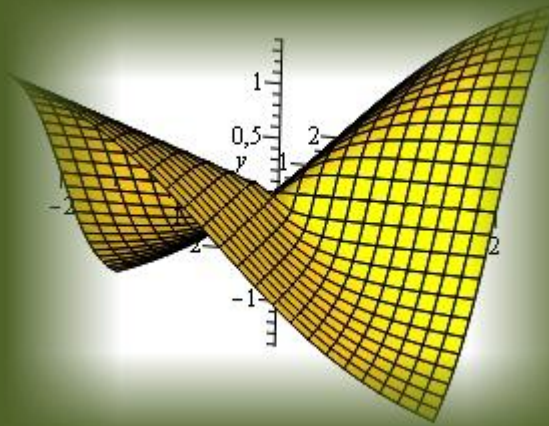
- **Summa** av kontinuerliga funktioner är kontinuerlig
- **Produkt** av reellvärda kontinuerliga funktioner är kontinuerlig
- **Kvot** mellan två reellvärda kontinuerliga funktioner är kontinuerlig (men inte definierad när nämnaren är 0).
- **Sammansättning** av kontinuerliga funktioner är kontinuerlig.
- **Skalarprodukt** av två vektorvärda kontinuerliga funktioner är kontinuerlig.

Ex Argumentera för att $f(x,y) = (x^2+2xy, \sin xy)$ är kontinuerlig.

Ex Sätt $f(x,y) = \frac{xy}{\sqrt{x^2 + y^2}}$ när $(x,y) \neq (0,0)$ och $f(0,0) = 0$. Då är f kontinuerlig.

Ex Det går inte att ge f något värde i origo så att den blir kontinuerlig där om

$$f(x,y) = \frac{xy}{x^2 + y^2} \text{ när } (x,y) \neq (0,0).$$

Derivering i envariabel-fallet

Två olika sätt att se på derivatan av $f(t)$ i $t = a$:

1. Derivatan av $f(t)$ i a mäter den momentana förändringen av funktionsvärdet i förhållande till förändring i variabeln (i a). Detta leder till att derivatan ska vara

$$f'(a) = \lim_{t \rightarrow a} \frac{f(t) - f(a)}{t - a}$$

2. En linjär funktion L som går genom $(a, f(a))$ ges av formeln $L(t) = f(a) + k(t - a)$ för något värde på k . Vi söker k så att L ansluter så väl som möjligt till f i $t = a$.

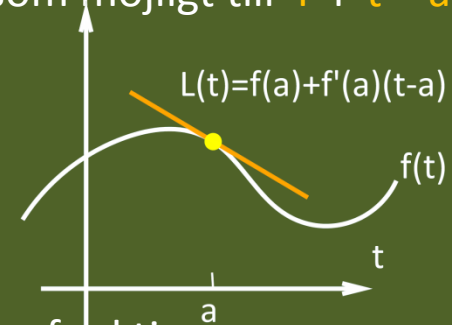
Vi ska då ha

$$\left| \frac{f(t) - L(t)}{t - a} \right| = \left| \frac{f(t) - f(a) - k(t - a)}{t - a} \right| = \left| \frac{f(t) - f(a)}{t - a} - k \right| \rightarrow 0$$

när $t \rightarrow a$. Det betyder att k ska vara $f'(a)$. Den linjära funktionen

$$L(t) = f(a) + f'(a)(t - a)$$

är *lineariseringen* av f i a . (Taylorpolynomet av ordning 1.) Grafen till L är *tangentlinjen* till f i punkten $(a, f(a))$.

- 1 och 2 leder till olika saker i flervariabel-fallet: partiella derivator, respektive differentierbarhet

Partiella derivator

Om $f(x,y)$ är en reellvärd funktion av två variabler och (a,b) en fix punkt i planet får vi två envariabelfunktioner $f(x,b)$ respektive $f(a,y)$. Derivatorna av dessa kallas *partiellderivatorna* av f i punkten (a,b) med avseende på x respektive y .

$$\frac{\partial f}{\partial x}(a,b) = \lim_{x \rightarrow a} \frac{f(x,b) - f(a,b)}{x - a} \quad \frac{\partial f}{\partial y}(a,b) = \lim_{y \rightarrow b} \frac{f(a,y) - f(a,b)}{y - b}$$

De mäter den momentana förändringen av funktionsvärdet i (a,b) då en av variablerna varierar.

Om f beror på fler variabler $\mathbf{x} = (x_1, x_2, \dots, x_n)$ kan man derivera partiellt med avseende på var och en av dem. En formel för partiella derivatan i \mathbf{a} med avseende på i :te koordinaten x_i blir då

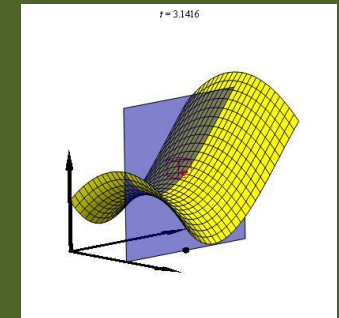
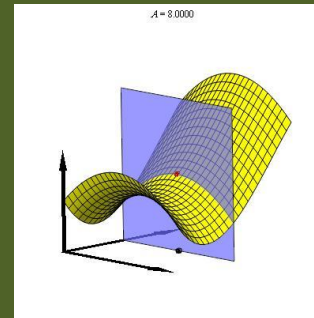
$$f_{x_i}'(\mathbf{a}) = \frac{\partial f}{\partial x_i}(\mathbf{a}) = \lim_{t \rightarrow 0} \frac{f(\mathbf{a} + t\mathbf{e}_i) - f(\mathbf{a})}{t}$$

Där \mathbf{e}_i är vektorn med nollor som koordinater förutom en 1:a i koordinat i .

Funktionen f är *partiellt deriverbar i \mathbf{a}* om alla partiella derivator finns i \mathbf{a} .

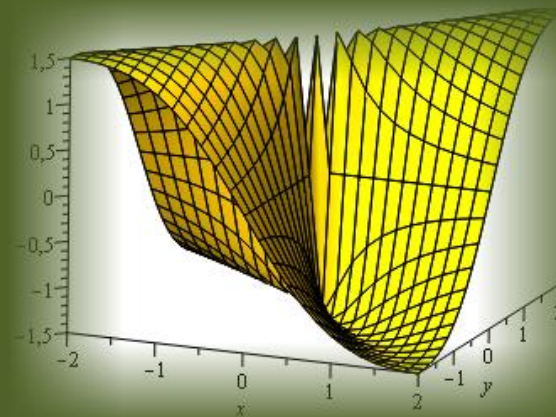
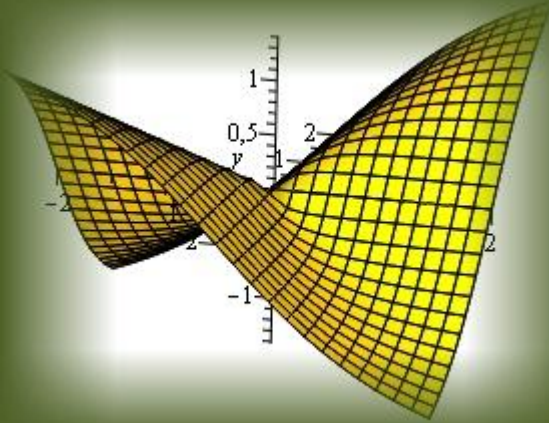
Den är *partiellt deriverbar* om den är partiellt deriverbar i varje punkt i sin definitionsmängd.

Nackdelar: Beror på valet av koordinatsystem. Garanterar inte att det finns ett tangentplan.

Ex Sätt $f(x,y) = \frac{xy}{\sqrt{x^2 + y^2}}$ när $(x,y) \neq (0,0)$ och $f(0,0) = 0$. Då är f partiellt deriverbar i $(0,0)$.

Ex Sätt $f(x,y) = \frac{xy}{x^2 + y^2}$ när $(x,y) \neq (0,0)$ och $f(0,0) = 0$. Då är f partiellt deriverbar i $(0,0)$.

Att det finns partiella derivator i en punkt garanterar inte att funktionen är kontinuerlig där!

Ex Bestäm de partiella derivatorna $f'_x(1,2)$ och $f'_y(1,2)$ till $f(x,y) = x^2 + 3xy + 4y^2$.

Gradienten till f i $(1,2)$ är vektorn $\text{grad } f(1,2) = (f'_x(1,2), f'_y(1,2))$

Differentierbarhet (Linjär approximation)

En funktion $L(\mathbf{x})$ som ges av en formel av typen $L(\mathbf{x}) = \mathbf{b} + \mathbf{A} \cdot (\mathbf{x} - \mathbf{a})$ där \mathbf{b} är någon skalär och \mathbf{A} någon vektor kallas *linjär*. Lagg märke till att $L(\mathbf{a}) = \mathbf{b}$.

Antag att $f(\mathbf{x})$ är en reellvärd funktion $\mathbf{R}^n \rightarrow \mathbf{R}$ och att \mathbf{a} är en punkt i f 's definitionsmängd.

Vi söker en linjär funktion L som ansluter så väl som möjligt till f i \mathbf{a} . Vi ska då ha $L(\mathbf{x}) = f(\mathbf{a}) + \mathbf{A} \cdot (\mathbf{x} - \mathbf{a})$, för något \mathbf{A} och att

$$\frac{|f(\mathbf{x}) - L(\mathbf{x})|}{|\mathbf{x} - \mathbf{a}|} = \frac{|f(\mathbf{x}) - f(\mathbf{a}) - \mathbf{A} \cdot (\mathbf{x} - \mathbf{a})|}{|\mathbf{x} - \mathbf{a}|} \rightarrow 0$$

när $\mathbf{x} \rightarrow \mathbf{a}$. Genom att sätta $\mathbf{x} = \mathbf{a} + t\mathbf{e}_i$ inser man att \mathbf{A} måste vara gradienten till f i \mathbf{a} : $\mathbf{A} = \text{grad } f(\mathbf{a})$.

Definition Funktionen $f(\mathbf{x})$ är *differentierbar* i punkten \mathbf{a} om den är partiellt deriverbar där och

$$\frac{|f(\mathbf{x}) - f(\mathbf{a}) - \text{grad } f(\mathbf{x}) \cdot (\mathbf{x} - \mathbf{a})|}{|\mathbf{x} - \mathbf{a}|} \rightarrow 0$$

när $\mathbf{x} \rightarrow \mathbf{a}$.

Ex Visa att $f(x,y) = x^2 + xy$ är partiellt deriverbar i $(1,2)$.

Grafen $z = L(x,y) = f(1,2) + \text{grad } f(1,2) \cdot (x-1, y-2)$ kallas tangentplanet

till f i punkten $(1,2, f(1,2))$. Funktionen $L(x,y)$ är *linearisering* av f i $(1,2)$.

